



# Likkutei Sichos

## תרומה חי"א שיחה א'

הציווי דתרומת האדנים הי' רק לאנשים בני כ' ומעלה, אך כל אחד נתן אותו הסכום. וקאי על העבודה פנימית שמיוסדת על קב"ע, ולכן חייבים בה רק גדולים בני דעת, אך מכיון שבהעבודה נרגש הקבלת עול שמצד עצם הנשמה, לכן כל אחד אומר את אותם האותיות.

בפרשתנו נאמר "תרומה" ג' פעמים, כנגד תרומת האדנים תרומת שקלים ותרומת המשכן.

והנה התורה היא נצחית, ואם כן צריך לומר שהענין דתרומה ישנה בעבודה רוחנית. ויובן ענינם בעבודה בהקדים החילוק באופן נתינתם, שתרומת האדנים ניתן באופן שווה בכל ישראל, "העשיר לא ירבה והדל לא ימעטי", דקאי על העבודה דקבלת עול שבה שווים כל ישראל, ותרומת המשכן שבה נתן כל אחד לפי נדבת ליבו, קאי על העבודה פנימית שבה ישנם שינויים באופן העבודה.

אך לפי זה צריך להבין בנוגע להאדנים (שהו"ע העבודה דקבלת עול ותפילה שבה כל אחד אומר את אותם האותיות מפני שבה שווים כל ישראל, וא"כ) מדוע היה הציווי רק לאנשים מבן עשרים ומעלה, דלכאורה עבודה זו שייכת לכל בני ישראל. ולאידך תרומת המשכן – עבודה פנימית – היה על ידי כל בני ישראל, אף שלכאורה עבודה פנימית שייכת דוקא לגדולים בני דעת?

והביאור: קריאת שמע ותפילה הוא עבודה פנימית, ויסוד העבודה פנימית הוא הקבלת עול שמצד עצם הנשמה, והקבלת עול צריך להיות נרגש בתפילה. וזהו הביאור ב' הפרטים הנ"ל, דמצד אחד חייבים בה רק גדולים בני דעת, כי זהו עבודה פנימית ששייכת לשלימות הכוחות פנימיים, אך מכיון שבהעבודה נרגש הקבלת עול שמצד עצם הנשמה, לכן כל אחד אומר את אותם האותיות.

ולאחרי העבודה דקריאת שמע ותפילה באים להעבודה במשך כל היום, העבודה דעשיית דירה לו יתברך בתחתונים, (שהוא ענין שבמעשה ולכן) שייך לכל ישראל, אך אופן העבודה שונה בכל אחד כי עשיית הדירה היא בתחתונים כמו שהם – בכל מקום לפי ענינו (והעבודה במעשה צריכה להיות חדורה ברגש בחיות וברגש הלב).

אך העבודה דעשיית הדירה יכולה להיות דוקא לאחרי הקדמת עבודה פנימית שמיוסדת על הקבלת עול שמצד עצם הנשמה. ועל דרך שלפני הציווי על עשיית המשכן היה צריך להיות "ויקהל משה את כל בני ישראל" כדי לעורר בהם את עצם הנשמה. ועל דרך זה בכל דור ודור, שהתעוררות עצם הנשמה הוא על ידי אתפשטותא דמשה, ובכח זה עובד כל אחד את עבודתו בכוחותיו הפנימיים.